

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **D. R.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 5 marca 2025 r.,

wniosku adwokata z urzędu o zasądzenie kosztów obrony udzielonej skazanemu w postępowaniu kasacyjnym oraz kosztów związanych z dojazdem na rozprawę kasacyjną

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 6 oraz ust. 3 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 1 i 2 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r. poz. 763) oraz § 2 pkt 1b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. z 2002 r., nr 27, poz. 271)

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K., Kancelaria Adwokacka w G., obrońcy z urzędu skazanego D. R., kwotę 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć), w tym 23% podatku VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji oraz udział w postępowaniu kasacyjnym i kwotę 772,20 zł (siedemset siedemdziesiąt dwa złote i dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków na dojazd do siedziby Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 7 sierpnia 2024 r. w sprawie o sygn. akt V KK 171/24 Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację wniesioną przez obrońcę z urzędu skazanego D. R. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 22 września 2023 r., sygn. akt II AKa 115/23. We wniesionej kasacji obrońca skazanego zawarł wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, która nie została zapłacona ani w całości ani w części. Powyższy wniosek obrońca skazanego powielił na rozprawie kasacyjnej w dniu 7 sierpnia 2024 r., przedkładając dodatkowo wniosek o przyznanie mu zwrotu kosztów podróży wynikających z obowiązkowego stawiennictwa na rozprawie kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek adw. Ł. K. zasługiwał na uwzględnienie.

Zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. K., obrońcy z urzędu skazanego kwoty 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć), w tym 23 % podatku VAT, znajduje oparcie w treści § 17 ust. 2 pkt 6 oraz ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2024 r. poz. 763).

Na uwzględnienie zasługiwał również wniosek o zwrot kosztów podróży. Jak wynika z oświadczenia przedłożonego przez adw. Ł. K. trasa dojazdu z G. do W. i z powrotem wynosi 628 km, którą pokonał samochodem osobowym marki M. o pojemności skokowej silnika 1950,00 cm³. Stosując zatem reguły z § 2 pkt 1b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy, koszty dojazdu na rozprawę kasacyjną należało ustalić na kwotę 772,20 zł (628 km x 1,15 zł).

Mając zatem na uwadze, że w postanowieniu Sądu Najwyższego z 7 sierpnia 2024 r. o oddaleniu kasacji obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadnej nie orzeczono w przedmiocie kosztów z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu oraz kosztów podróży wynikających z obowiązkowego stawiennictwa obrońcy skazanego na rozprawie kasacyjnej, na podstawie art. 626 § 2 k.p.k., należało to postanowienie odpowiednio uzupełnić.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[r.g.]